

عنوان مقاله:

مطالعه جامعه شناختی هویت زبانی مهاجرین قوم لک ساکن تهران

محل انتشار:

فصلنامه زبان شناسی اجتماعی، دوره 3، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

رحمان باقری - دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی، دانشکده اقتصاد، مدیریت و علوم اجتماعی، دانشگاه شیراز

اسفندیار غفاری نسب - دانشیار گروه جامعه‌شناسی، دانشکده اقتصاد، مدیریت و علوم اجتماعی، دانشگاه شیراز

حبیب احمدی - استاد گروه جامعه‌شناسی، دانشکده اقتصاد، مدیریت و علوم اجتماعی، دانشگاه شیراز

محمدتقی عباسی شوازی - استادیار گروه جامعه‌شناسی، دانشکده اقتصاد، مدیریت و علوم اجتماعی، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

مهاجرت، زمینه‌های مهمی برای ایجاد تغییرات هویتی فراهم می‌سازد. هدف مقاله حاضر، مطالعه هویت زبانی مهاجرین قوم لک ساکن محله نامجو (گرگان) تهران از دیدگاه زبان‌شناسی اجتماعی است؛ لذا با رویکرد کیفی، داده‌ها از طریق مشاهده، مصاحبه نیمه‌ساختیافته و عمیق با ۲۳ نفر که با نمونه‌گیری گلوله‌برفی انتخاب شده بودند، جمع‌آوری شد. مصاحبه‌ها ضبط و نوشته شده و با روش تماتیک، تحلیل شدند. یافته‌ها نشان داد که برحسب عامل جنس و نسل، هویت یابی به‌واسطه زبان در بین مهاجرین متفاوت است. تسلط زنان نسل دوم به زبان لکی اندکی کمتر از مردان است؛ ولی تمایلشان به همانندسازی زبان خود به زبان معیار، بیشتر از مردان است. مهارت نسل اول در فهم زبان لکی و تکلم به آن از نسل دوم بیشتر است و برخلاف نسل دوم، با کاربرد آن برای تعامل با لک‌زبانان در محیط‌های خصوصی و عمومی، به مقاومت در برابر شرایط همگون‌ساز می‌پردازد؛ اما نسل دوم به‌دلیل تجربه زیسته متفاوت، در کاربرد زبان مادری انعطاف‌پذیری بیشتری دارد. برخلاف زبان لکی، زبان فارسی (زبان رسمی) دارای نظام نوشتاری جامع، کارایی، ارزش و تایید اجتماعی است؛ که پذیرش آنرا تسهیل میکند. بدینسان زبان لکی، نهنها از سوی مهاجران در جامعه میزبان، بلکه به‌علت نداشتن نظام نوشتاری نیز در معرض تهدید است.

کلمات کلیدی:

هویت، قوم لک، زبان لکی، نسل اول و دوم مهاجران، نظام نوشتاری، تکلم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1616911>

